

บันทึกความเข้าใจ
 ระหว่าง
 รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
 กับ
 รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
 ว่าด้วยความร่วมมือต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ภาคี"

มีความห่วงใยเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะต่อสตรีและเด็ก ซึ่งถือว่าการละเมิดสิทธิ
 อย่างร้ายแรงและเป็นการดูหมิ่นเหยียดหยามเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ อีกทั้งส่งผล
 กระทบทางลบต่อการพัฒนาด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และศีลธรรมของคน รวมทั้งส่งผล
 เสียหายต่อความผูกพันและคุณค่าของสังคม

เพื่อเป็นการสกัดกั้นและปราบปรามกลุ่มและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
 โดยตรงกับการค้ามนุษย์ ตามพิธีสารสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้า
 มนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ซึ่งเพิ่มเติมในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ
 ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ปี ๒๐๐๐

โดยยอมรับหลักการที่ระบุไว้ใน "ปฏิญญากรุงเทพว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่ปกติ
 ปี ๑๙๙๙"

โดยเชื่อมั่นว่า การปราบปรามอาชญากรรมเกี่ยวกับการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
 โดยความร่วมมือซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายและกระบวนการดำเนินคดีอาญาเป็น
 มาตรการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ

ด้วยความปรารถนาที่จะเพิ่มพูนความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ร่วมกันทั้งสองประเทศ

จึงได้ตกลงดังต่อไปนี้

ขอบเขตบันทึกความเข้าใจ

ข้อ ๑

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะใช้กับการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ซึ่งได้
 ระบุไว้ในข้อ ๒ ของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

๒

คำนิยาม

ข้อ ๒

เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

(ก) “การค้ามนุษย์” หมายถึง การจัดหา ขนส่ง ขนย้าย ให้ที่พัก หรือรับเหมาบุคคล โดยการข่มขู่ ใช้กำลัง หรือการกระทำอื่นซึ่งมีลักษณะของการข่มขืนใจ ลักพาตัว ฉ้อฉล ใช้กลลวง ใช้อำนาจในทางมิชอบ หรือใช้ความอ่อนแอไปในทางมิชอบ หรือการให้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือบุคคลอีกคนหนึ่งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงประโยชน์ การแสวงประโยชน์ให้รวมถึงการแสวงประโยชน์จากผู้อื่นโดยการค้าประเวณีหรือรูปแบบอื่นของการแสวงประโยชน์ทางเพศ แรงงานหรือการบริการบังคับ แรงงานทาส หรือการใช้แรงงานเยี่ยงทาส การเป็นทาสรับใช้ หรือการตัดอวัยวะ

(ข) “เด็ก” หมายถึง บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เว้นเสียแต่กฎหมายภาคีจะระบุไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรการป้องกัน

ข้อ ๓

ภาคีจะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่จำเป็นและใช้มาตรการที่เหมาะสม เพื่อประกันว่าการปฏิบัติตามกฎหมายและอำนาจศาลของประเทศตนสอดคล้องกับปฏิญญาสากลหรือสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่รัฐบาลประเทศตนได้เข้าร่วมเป็นภาคี

ข้อ ๔

ภาคีจะจัดให้มีโครงการเพื่อการศึกษาและฝึกอาชีพให้แก่สตรีและเด็ก เพื่อสร้างโอกาสการมีงานทำและลดความเสี่ยงจากการค้ามนุษย์

ข้อ ๕

ภาคีจะพยายามอย่างสุดความสามารถในการดำเนินมาตรการสกัดกั้นการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก โดยจัดโครงการให้การศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ และเพิ่มการบริการทางสังคม เช่น บริการจัดหางาน สร้างรายได้ และบริการรักษาสุขภาพให้แก่สตรีและเด็กที่มีความเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

การปกป้องคุ้มครองเหยื่อหรือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ข้อ ๖

ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก จะได้รับความยุติธรรมและการปกป้องคุ้มครองทางกฎหมายในระหว่างที่อยู่ในกระบวนการส่งกลับประเทศอย่างเป็นทางการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีจะจัดหาที่พักอาศัยชั่วคราวและให้การปกป้องคุ้มครองอย่างเหมาะสมแก่ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายตามนโยบายของแต่ละประเทศ

ข้อ ๗

ภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมต่อผู้กระทำความผิดในคดีการค้ามนุษย์ตามกฎหมายของแต่ละประเทศและจะให้การช่วยเหลือทางตุลาการกฎหมายต่อผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กอย่างถูกต้องและยุติธรรม

ข้อ ๘

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐจะร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือทาง กฎหมาย การรักษาสภาพ และการดำเนินการที่จำเป็นอื่น ๆ เพื่อให้การปกป้องคุ้มครองแก่เหยื่อหรือผู้เสียหาย โดยเฉพาะสตรีและเด็ก และครอบครัวตามความเหมาะสม

ความร่วมมือในการปราบปรามการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ข้อ ๙

หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายของทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะที่อยู่บริเวณชายแดนจะร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด เพื่อเปิดโปงการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ทั้งภายในประเทศและข้ามแดน

ข้อ ๑๐

ภาคีจะจัดโครงการฝึกอบรมแบบฝ่ายเดียวหรือร่วมกันให้แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติตามกฎหมาย ที่ใช้ในการดำเนินการสืบสวนสอบสวนคดีการค้ามนุษย์ และในการปกป้องคุ้มครองผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายในคดีการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ข้อ ๑๑

(ก) ภาตึจะส่งเสริมความร่วมมือทวึภาตึ ในการต่อต้านและสกัดกั้นการค้ำมนุษย์ เช่น การดำเนินคดีกับผู้ค้ำมนุษย์ข้ามชาติ การส่งผู้ร้ายข้ามแดน การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางด้านกฎหมายในการดำเนินคดีอาญา และ

(ข) ภาตึฝ้ายหนึ่งจะให้ภาตึอีกฝ้ายหนึ่งซึ่งความช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านกฎหมายที่กว้างที่สุดเกี่ยวกับการดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิดฐานค้ำมนุษย์โดยเฉพาะที่กระทำต่อสตรีและเด็ก โดยสอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่รัฐบาลของทั้งสองประเทศได้ลงนาม

ข้อ ๑๒

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของทั้งสองประเทศจะร่วมมือกันจัดเก็บและแลกเปลี่ยนข้อมูล และข่าวสารและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการค้ำมนุษย์ เช่น เส้นทาง สถานที่ เครือข่าย รูปแบบและวิธีการค้ำมนุษย์ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของบุคคลที่ค้ำมนุษย์

ข้อ ๑๓

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของทั้งสองประเทศ ต้องจัดทำแผนการปกป้องคุ้มครอง เพื่อประกันความปลอดภัยแก่ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กและพยานบุคคลจากการแกแค้นหรือการคุกคามในระหว่างที่มีการดำเนินคดีและหลังจากนั้นตามที่เห็นสมควร

การส่งกลับประเทศ**ข้อ ๑๔**

(ก) ในการจัดส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับประเทศ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องแจ้งรายชื่อและข้อมูลด้านต่าง ๆ ของผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ผ่านช่องทางทางการทูตล่วงหน้าให้ภาตึอีกฝ้ายหนึ่งทราบเกี่ยวกับการเตรียมการรับส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับประเทศ ซึ่งจะได้อำนาจการบนพื้นฐานของการให้ความเห็นชอบของทั้งสองฝ้าย โดยสอดคล้องกับเนื้อหาในบันทึกฉบับนี้

(ข) ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ต้องเป็นบุคคลที่มีสำมะโนครัว หรือภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือมีการรับรองจากอำนาจการปกครองท้องถิ่น หรือมีการรับรองจากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องในประเทศที่รับ

ข้อ ๑๕

(ก) ภาตึจะกำหนดหน่วยงานของรัฐที่มีภาระบทบาทเกี่ยวข้องกับงานดังกล่าวเป็นจุดประสานงาน เพื่อดำเนินการรับส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับประเทศ

(ข) จุดประสานงานมีหน้าที่ดังนี้

- ๑) เตรียมการรับส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับประเทศ
- ๒) ดำเนินการรับส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับคืนประเทศตามแผนการที่ได้เตรียมไว้
- ๓) ประกันความปลอดภัยแก่ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กในกระบวนการรับส่งกลับคืนประเทศ
- ๔) สอดส่อง ดูแล และติดตามการค้ำนุชยโดยเฉพาะสตรีและเด็ก
- ๕) จัดตั้งเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการค้ำนุชยโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ระหว่างหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายและที่ปกป้องคุ้มครองเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ทั้งภายในประเทศ ระหว่างประเทศ และองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การกลับคืนสู่สังคม**ข้อ ๑๖**

ภาตึจะดำเนินการทุกวิถีทางเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อช่วยเหลือเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ให้กลับคืนสู่สังคมและครอบครัวได้อย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพ เพื่อฟื้นฟูเกียรติ ศักดิ์ศรี เสรีภาพ และความภาคภูมิใจในตนเองของบุคคลดังกล่าว

ข้อ ๑๗

ภาตึจะจัดโครงการฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก รวมทั้งฝึกอบรมทักษะชีวิตต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางเลือกในการดำรงชีวิตและการกลับคืนสู่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ และจัดโครงการฝึกอบรมปลูกจิตสำนึกให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่พัฒนาผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก

การปฏิบัติงานร่วม

ข้อ ๑๘

- (ก) ภาคีจะจัดตั้งคณะทำงานร่วมจากภาครัฐและองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์
- (ข) คณะทำงานร่วมจะมีการประชุมสามัญหรือวิสามัญตามความจำเป็น
- (ค) คณะทำงานร่วมมีหน้าที่ ดังนี้
- ๑) วางแผนการดำเนินงานและขยายผลตามความในบันทึกความเข้าใจให้มีประสิทธิผลร่วมกับภาคี
 - ๒) ดำเนินงานร่วมกับภาคีในขอบเขตงานต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
 - ๓) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อวางแผนยุทธศาสตร์ แนวทางปฏิบัติและกรอบการดำเนินงานที่จำเป็นอื่น ๆ ในการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็กตามความในบันทึกความเข้าใจฉบับนี้
 - ๔) ประเมินผลการดำเนินงานร่วมกันและรายงานผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของแต่ละฝ่ายรับทราบอย่างสม่ำเสมอ
 - ๕) จัดทำข้อเสนอเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคีในการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก และ
 - ๖) ร่วมกับภาคีเพื่อทบทวนการดำเนินงานตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ทุก ๆ ๓ ปี

บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ ๑๙

ภาคีจะพยายามแก้ไขข้อขัดแย้งในการตีความหรือการปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ โดยการเจรจา

ข้อ ๒๐

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้อาจมีการแก้ไขได้โดยการตกลงเห็นชอบระหว่างภาคี

ข้อ ๑๑

(ก) บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้นับจากวันที่ลงนามเป็นต้นไป

(ข) ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจบอกเลิกบันทึกความเข้าใจฉบับนี้เวลาใดก็ได้ โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบโดยผ่านช่องทางทางการทูต และการบอกเลิกดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ภายหลังจากหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตนได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

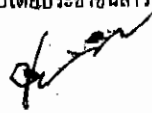
ทำ ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๓ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ คู่กันเป็นสามฉบับคือภาษาไทย ภาษาลาว และภาษาอังกฤษ ทุกฉบับถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างกันในการตีความ ให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นหลัก

สำหรับรัฐบาล
ราชอาณาจักรไทย

(นายประชา มาสินนถ์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

สำหรับรัฐบาล
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

(นายเล กากันยา)
รักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม

ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ
ລະຫວ່າງ
ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ຣາຊະອານາຈັກໄທ
ແລະ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ວ່າດ້ວຍ ການຮ່ວມມືດ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ຣາຊະອານາຈັກໄທ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ "ຄູ່ພາຄີ";

ດ້ວຍຄວາມຫວັງໃຍ ກ່ຽວກັບ ການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ຊຶ່ງຖືວ່າ ເປັນການລະເມີດສິດທິຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ເປັນການດູໝິ່ນຢຽບຢຳ ກຽດສັກສີຂອງຄວາມເປັນມະນຸດ, ທັງສິ່ງຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ການພັດທະນາດ້ານສຸຂະພາບຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ອາລົມ ແລະ ສິນລະທຳ ຂອງຄົນ ລວມເຖິງການສົ່ງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ສາຍໃຍ ແລະ ຄຸນຄ່າຂອງສັງຄົມ;

ໂດຍແນໃສ່ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ປາບປາມກຸ່ມ ແລະ ອົງກອນອາຊະຍາກຳຂ້າມຊາດທີ່ມີສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບການຄ້າມະນຸດຕາມອະນຸສັນຍາຂອງສະຫະປະຊາຊາດວ່າດ້ວຍ ການສະກັດກັ້ນ, ປາບປາມ ແລະ ລົງໂທດການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ຊຶ່ງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ ສັນທິສັນຍາສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອຕ້ານອາຊະຍາກຳຂ້າມຊາດ ທີ່ມີການຈັດຕັ້ງ ປີ 2000;

ໂດຍຍອມຮັບຫຼັກການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ " ຖະແຫລງການບາງກອກ ວ່າດ້ວຍ ການຍົກຍ້າຍຖິ່ນ ຖານທີ່ບໍ່ເປັນໄປຕາມລະບຽບ ປີ 1999 ";

ໂດຍເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ການປາບປາມອາຊະຍາກຳກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ດ້ວຍການຮ່ວມມືຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ຂັ້ນຕອນການ ດຳເນີນຄະດີອາຍາ ເປັນມາດຕະການໜຶ່ງທີ່ມີປະສິດທິພາບ;

ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືທີ່ເປັນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ສອງປະເທດ;

ໄດ້ຕົກລົງກັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຂອບເຂດຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ

ມາດຕາ 1: ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ໃຊ້ກັບການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້.

ຄຳນິຍາມ

ມາດຕາ 2: ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການດຳເນີນງານ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ :

ກ) "ການຄ້າມະນຸດ" ໝາຍເຖິງ ການຂົນຂວາຍຈັດຫາ, ຂົນສົ່ງ, ເຄື່ອນຍ້າຍ, ໃຫ້ທີ່ພັກເຊົາ ຫຼື ຮັບເອົາບຸກຄົນ, ໂດຍຮູບການຂົ່ມຂູ່, ໃຊ້ກຳລັງ ຫລື ການກະທຳອື່ນໆ ທີ່ມີລັກສະນະຂົ່ມຂູ່ທາງດ້ານຈິດໃຈ, ລັກພາຕົວ, ໃຊ້ກົນອຸປະກອນດ້ວຍຍົວະຫລອກລວງ, ໃຊ້ອຳນາດໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ສວຍໃຊ້ຄວາມອ່ອນແອໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ການໃຫ້ ຫລື ຮັບເງິນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອື່ນຍິນຍອມ ຈາກບຸກຄົນໜຶ່ງ ທີ່ມີອຳນາດເໝືອບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ. ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດແມ່ນລວມເຖິງການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກຜູ້ອື່ນ ໂດຍການຄ້າປະເວນີ ຫລື ຮູບແບບອື່ນຂອງການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດທາງເພດ, ແຮງງານ ຫລື ການບໍລິການແບບບັງຄັບ, ອອກແຮງງານ ຫລື ໃຊ້ແຮງງານແບບຂ້າຫາດຫລື ການຕັດອະໄວຍະວະສ່ວນຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ.

ຂ) "ເດັກນ້ອຍ" ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍຄູ່ພາຄື ຈະລະບຸໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕະການປ້ອງກັນ

ມາດຕາ 3: ຄູ່ພາຄື ຈະດຳເນີນການປັບປຸງແກ້ໄຂກົດໝາຍທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ອຳນາດສານຂອງປະເທດຕົນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຖະແຫຼງການ ຫລື ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ລັດຖະບານປະເທດຕົນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄື.

ມາດຕາ 4: ຄູ່ພາຄື ຈະຈັດໃຫ້ມີໂຄງການເພື່ອການສຶກສາ ແລະ ຝຶກອາຊີບ ໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ເພື່ອສ້າງໂອກາດການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຈາກການຄ້າມະນຸດ.

ມາດຕາ 5: ຄູ່ພາຄື ຈະພະຍາຍາມຢ່າງສຸດຄວາມສາມາດ ໃນການດຳເນີນມາດຕະການສະກັດກັ້ນ ການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໂດຍສ້າງໂຄງການໃຫ້ການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ເພີ່ມການບໍລິການທາງສັງຄົມເຊັ່ນ: ບໍລິການຈັດທາງານ, ສ້າງລາຍໄດ້ ແລະ ບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຄ້າມະນຸດ, ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທົ່ວໄປກ່ຽວກັບບັດໃຈສ່ຽງຕໍ່ການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

ມາດຕາ 6: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ການປົກປ້ອງທາງກົດໝາຍ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ລໍຖ້າ ຂັ້ນຕອນຂອງການສົ່ງກັບຄືນປະເທດ ຢ່າງເປັນທາງການ. ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຄູ່ພາຄີ ຈະຈັດຫາສະຖານ ທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ ແລະ ໃຫ້ການປົກປ້ອງຢ່າງເໝາະສົມແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຕາມນະໂຍ ບາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ມາດຕາ 7: ຄູ່ພາຄີ ຈະໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດໃນຄະດີຄ້າມະນຸດ ຕາມກົດໝາຍ ຂອງແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານກົດໝາຍຕໍ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 8: ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຈະຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ ທາງດ້ານກົດໝາຍ, ການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ການດຳເນີນການທີ່ຈຳເປັນອື່ນໆ, ເພື່ອ ໃຫ້ການປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຄອບ ຄົວຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ການຮ່ວມມືໃນການປາບປາມການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

ມາດຕາ 9: ພາກສ່ວນທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ໃນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຂອງສອງປະເທດ, ໂດຍສະ ເພາະຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນ ຈະຮ່ວມມືກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ ເພື່ອເປີດເຜີຍການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ທັງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຂ້າມຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 10: ຄູ່ພາຄີ ຈະຈັດໂຄງການຝຶກອົບຮົມແບບຝ່າຍດຽວ ຫລື ຮ່ວມກັນໃຫ້ແກ່ທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວ ຂ້ອງເພື່ອເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນ ການສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນຄະ ດີການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ມາດຕາ 11: ກ) ຄູ່ພາຄີ ຈະສົ່ງເສີມການຮ່ວມມື ແບບທະວີພາຄີ ເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຄ້າ ມະນຸດເຊັ່ນ: ການດຳເນີນຄະດີກັບຜູ້ຄ້າມະນຸດຂ້າມຊາດ, ການສົ່ງຮ້າຍຂ້າມແດນ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນການດຳເນີນຄະດີອາຍາ; ແລະ

ຂ) ຄູ່ພາຄີຝ່າຍໜຶ່ງ ຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນແກ່ຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ທາງດ້ານກົດໝາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ ໃນຖານ ການຄຳມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສັນຍາ ສາກົນຕ່າງໆ ທີ່ຄູ່ພາຄີໄດ້ລົງນາມ.

ມາດຕາ 12: ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສອງປະເທດ ຈະຮ່ວມມືກັນເກັບກຳ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ຂ່າວສານ ແລະ ລວບລວມທັງກຸ່ມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຳມະນຸດເຊັ່ນ: ເສັ້ນ ທາງ, ສະຖານທີ່, ເຄືອຂ່າຍ, ຮູບແບບ ແລະ ວິທີການຄຳມະນຸດລວມທັງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປະ ທັດຂອງບຸກຄົນທີ່ຄຳມະນຸດ.

ມາດຕາ 13: ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສອງປະເທດ ຈະຕ້ອງສ້າງແຜນການປົກປ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນ ຄວາມປອດໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ພະຍາ ນບຸກຄົນ ອັນເນື່ອງມາຈາກການແກ້ແຄ້ນຫຼືການຂົ່ມຂູ່ໃນໄລຍະເວລາທີ່ມີການດຳເນີນ ຄະດີ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຕາມທີ່ເຫັນສົມຄວນ.

ການສົ່ງກັບຄືນປະເທດ

ມາດຕາ 14: ກ) ໃນການຈັດສົ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະ ເທດ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຕ້ອງແຈ້ງລາຍຊື່ ແລະ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆຂອງຜູ້ ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດ ລ່ວງໜ້າໃຫ້ຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງຊາບ ກ່ຽວກັບການກະກຽມ ຮັບ-ສົ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ ຊຶ່ງຈະໄດ້ດຳເນີນການ ບົນ ພື້ນຖານການເຫັນດີຂອງສອງຝ່າຍ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນຂອງບົດບັນທຶກຄວາມ ເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ;

ຂ) ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຕ້ອງເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສຳມະ ໂນຄົວ ຫລື ພູມລຳເນົາ ຫລື ຖິ່ນທີ່ຢູ່ ຫລື ມີການຍັງຢືນ ຈາກອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນປະເທດທີ່ຮັບ.

ມາດຕາ 15: ກ) ຄູ່ພາຄີ ຈະຖືເອົາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ທີ່ມີພາລະບົດບາດກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານດັ່ງ ກ່າວ ເປັນຈຸດປະສານງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການ ຮັບ-ສົ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໂດຍສະ ເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ;

ຂ) ຈຸດປະສານງານ ມີໜ້າທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ກະກຽມການຮັບ-ສົ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ;
- 2) ດຳເນີນການຮັບ-ສົ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ ຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ກະກຽມໄວ້;
- 3) ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໃນຂັ້ນຕອນການຮັບ-ສົ່ງ ກັບຄືນປະເທດ;
- 4) ເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ;
- 5) ສ້າງຕັ້ງເຄືອຂ່າຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພື່ອຕິດຕາມການດຳເນີນງານດ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ລະຫວ່າງໜ່ວຍງານບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ອົງການຈັດຕັ້ງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ສາກົນທີ່ເຮັດວຽກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ

ມາດຕາ 16: ຄູ່ພາຄີ ຈະດຳເນີນການທຸກວິທີທາງເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວໄດ້ຢ່າງປອດໄພ, ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຟື້ນຟູກຽດສັກສີ, ເສລີພາບ ແລະ ຄວາມພາກພູມຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 17: ຄູ່ພາຄີ ຈະສ້າງໂຄງການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມທັກສະຊີວິດຕ່າງໆ ເພື່ອເພີ່ມໂອກາດທາງເລືອກໃນ ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສ້າງໂຄງການຝຶກອົບຮົມບຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຟື້ນຟູພັດທະນາ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ການປະຕິບັດງານຮ່ວມກັນ

- ມາດຕາ 18:**
- ກ) ຄູ່ພາຄີຈະຈັດຕັ້ງຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມ ເພື່ອດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ຊຶ່ງມາຈາກ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການດ້ານການຄ້າມະນຸດ;
 - ຂ) ຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມ ຈະມີກອງປະຊຸມສາມັນ ຫລື ວິສາມັນ ຂຶ້ນກັບຄວາມຈຳເປັນ;

ຄ) ຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມ ມີຫນ້າທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ວາງແຜນດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເນື້ອໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້;
- 2) ດຳເນີນງານຮ່ວມກັບຄູ່ພາຄີ ໃນຂົງເຂດວຽກງານ ຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ;
- 3) ປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ເພື່ອວາງແຜນຍຸດທະສາດທົດທາງປະຕິບັດ ແລະ ຂອບເຂດການດຳເນີນງານທີ່ຈຳເປັນອື່ນໆ ໃນວຽກງານຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຕາມເນື້ອໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້;
- 4) ປະເມີນຜົນການດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ຂອງຄູ່ພາຄີ ແລະ ລາຍງານຜົນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງແຕ່ລະຝ່າຍຊາບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
- 5) ສ້າງຂໍ້ສະເໜີ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ລະຫວ່າງຄູ່ພາຄີ ໃນການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ; ແລະ
- 6) ຮ່ວມກັບຄູ່ພາຄີ ທີ່ບໍ່ທ່ວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ໃນທຸກໆ 3 ປີ.

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 19: ຄູ່ພາຄີ ຈະພະຍາຍາມແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ການປະຕິບັດບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ໂດຍການເຈລະຈາ.

ມາດຕາ 20: ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ສາມາດປັບປຸງແກ້ໄຂໄດ້ ໂດຍການຕົກລົງເຫັນດີນຳກັນລະຫວ່າງຄູ່ພາຄີ.

ມາດຕາ 21: ກ) ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

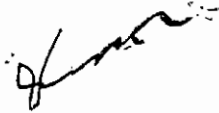
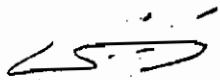
ຂ) ຄູ່ພາຄີ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດຍົກເລີກບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ໃນເວລາໃດກໍໄດ້ ໂດຍແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງຊາບ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດ ແລະ ການຍົກເລີກດັ່ງກ່າວ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຫລັງຈາກທີ່ກເດືອນ ນັບແຕ່ມີທີ່ໄດ້ຮັບໜັງສືແຈ້ງການຍົກເລີກ.

ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ, ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍສິດອຳນາດຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກລັດຖະບານຂອງຕົນ ຈຶ່ງໄດ້ລົງນາມໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້.

ເຮັດທີ່ ບາງກອກ, ວັນທີ 13 ກໍລະກົດ 2005, ເປັນສອງສະບັບດື່ມ, ເປັນພາສາໄທ, ພາສາລາວ ແລະ ພາສາອັງກິດ, ທຸກສະບັບມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນການຕີຄວາມໝາຍ ພາສາອັງກິດ ຈະໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງ.

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ
ແຫ່ງ ຣາຊະອານາຈັກໄທ

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ
ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ປຣະຊາ ມາລິນິນ
ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງພັດທະນາສັງຄົມ
ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ຂອງມະນຸດ

ເລ ກາກັນຍາ
ຮັກສາການລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງແຮງງານ
ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ

**MEMORANDUM OF UNDERSTANDING
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND
AND
THE GOVERNMENT OF THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC
ON COOPERATION TO COMBAT TRAFFICKING IN PERSONS, ESPECIALLY
WOMEN AND CHILDREN**

The Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Lao People's Democratic Republic, hereinafter referred to as "the Parties";

BEING CONCERNED that trafficking in persons, especially women and children, constitutes a serious violation of human rights, undermines human dignity and adversely affects physical, psychological, emotional and moral development of a person and includes jeopardizing social cohesion and values;

AIMING at the prevention and suppression of transnational organized criminal groups and gangs directly engaged in trafficking in persons, in accordance with the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime 2000;

RECOGNIZING to the principles contained in the "Bangkok Declaration on Irregular Migration of 1999";

BEING CONVINCED that the suppression of the crime of trafficking in persons, especially women and children, through cooperation in law enforcement and criminal proceedings is an efficient measure;

DESIRING to enhance cooperation of mutual benefit between the two countries,

HAVE HEREBY AGREED AS FOLLOWS:

Scope of the Memorandum of Understanding

Article 1

This Memorandum of Understanding shall apply to combating trafficking in persons, especially women and children, as defined in Article 2 of this Memorandum of Understanding.

Definition

Article 2

For the operational purpose of this Memorandum of Understanding:

a) "Trafficking in persons" shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of threat, use of force, or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include the exploitation of others through prostitution or other forms of sexual exploitation, forced labour or service, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;

b) "Children" shall mean persons under eighteen years of age, unless the laws of the Parties stipulate otherwise.

Preventive Measures

Article 3

The Parties shall improve their legislation as may be necessary and take appropriate measures to ensure the implementation of its laws and the exercise of their national jurisdictions in conformity with the Universal Declarations or International Conventions to which the Parties have acceded to.

Article 4

The Parties shall provide educational and vocational training programmes for women and children in order to create employment opportunities and reduce the risks of their being trafficked.

Article 5

The Parties shall make their best efforts to take measures to prevent trafficking in persons, especially women and children, by providing educational and vocational training programmes and improved social services, such as employment, income generation and health care for women and children, who are vulnerable to trafficking, and disseminating to the public information regarding the risk factors that lead to trafficking in women and children.

Protection of Victims of Trafficking in Persons, especially Women and Children

Article 6

The victims, especially women and children, shall receive justice and legal protection while awaiting the completion of the procedures for their official repatriation. The concerned institutions of the Parties shall provide temporary housing and appropriate protection to the victims in accordance with the policies of each country.

Article 7

The Parties shall take appropriate measures against traffickers in cases relating to trafficking in persons in accordance with national law of each country and provide due and just legal assistance to the victims, especially women and children.

Article 8

The government agencies concerned shall cooperate with other organizations to provide legal assistance, health care and take other necessary measures to protect the victims, especially women and children and their families in an appropriate manner.

Cooperation in Suppression of Trafficking in Women and Children

Article 9

The Parties' institutions responsible for law enforcement of both countries, in particular in the border areas shall closely cooperate with one another to discover trafficking in persons, especially women and children, both within the territory and across border.

Article 10

The Parties shall individually or jointly provide training programmes for their concerned agencies to enhance their capacity for implementing the laws in force, for the investigation and prosecution of offenders and the protection in the cases relating to trafficking in persons, especially of women and children.

Article 11

(a) The Parties shall promote bilateral cooperation in order to combat and prevent trafficking in persons, such as the prosecution of transnational traffickers, extradition, mutual assistance in criminal matters; and

(b) The Parties shall afford one another the widest mutual legal assistance in prosecution in relation to trafficking in women and children in accordance with existing agreements signed by the government of the two countries.

Article 12

The concerned agencies of the two countries shall cooperate in compiling and exchanging data and information and collecting of evidence relating to trafficking in persons, such as routes, places, networks, means and methods of trafficking in persons, including the personal records of the traffickers.

Article 13

The concerned agencies of the two countries shall formulate plans for protection to ensure the safety of victims, especially women and children and witnesses as appropriate from acts of revenge or threats during the conduct of and/or after the conclusion of legal proceedings.

Repatriation**Article 14**

(a) In executing the repatriation of the victims, especially women and children, each Party shall inform in advance the names of and data and information relating to the victims to the other Party through diplomatic channels for the purpose of arranging the return and acceptance of the victims, especially women and children, as mutually agreed upon by the Parties in accordance with the provisions of this Memorandum of Understanding.

(b) The victims, especially women and children, must have been registered or have their domiciles or residence in the accepting country or are certified as residents thereof by the local authorities of the latter.

Article 15

(a) The Parties shall assign a government agency, which has relevant responsibilities, to be a focal point for the purpose of executing the return and acceptance of the victims, especially women and children;

- (b) The focal point shall have the following responsibilities:
- 1) arranging the return and acceptance of the victims, especially women and children;
 - 2) executing the return and acceptance of the victims, especially women and children according to predetermined schedules;
 - 3) ensuring the safety of the victims, especially women and children in the execution of their return and acceptance;
 - 4) monitoring of trafficking in persons, especially women and children;
 - 5) establishment of information networks for the purpose of monitoring

works concerning trafficking in persons, especially women and children, between law enforcement agencies, national and international organizations dealing with the protection of victims, especially women and children and relevant organizations.

Reintegration into Society

Article 16

The Parties shall undertake every measure to help the victims, especially women and children to safely and efficiently reintegrate themselves into society and their families in order that their dignity, freedom, and self-esteem are restored.

Article 17

The Parties shall create vocational training programmes, including training in life skills to increase the opportunities for alternative ways of leading their life and their efficient reintegration into society, awareness-raising programmes for the officials whose functions are concerned with the development of the victims, especially women and children.

Joint Action

Article 18

(a) The Parties shall establish a joint working group for joint operations, drawn from relevant government agencies and organizations dealing with combating trafficking in persons.

(b) The joint working group shall hold ordinary or extraordinary meetings as the need arises.

(c) The joint working group shall have the following functions:

- 1) Planning of joint action and implementation of the provisions of this Memorandum of Understanding;
- 2) Taking joint action to combat trafficking in persons, especially women and children;
- 3) Coordinating with other relevant organizations in drawing up strategic plans, guidelines and necessary frameworks in combating trafficking in persons, especially women and children, in accordance with the provisions of this Memorandum of Understanding;
- 4) Evaluating the joint works of the Parties and regularly reporting the outcomes to the agencies concerned of each Party;
- 5) Making proposals for enhancing mutual cooperation between the Parties in combating trafficking in persons, especially women and children; and

- 6) Triennially reviewing, together with the other Party, the implementation of this Memorandum of Understanding.

Final Provisions

Article 19

The Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation and implementation of this Memorandum through negotiation.

Article 20

This Memorandum of Understanding may be amended by mutual agreement of the Parties.

Article 21

(a) This Memorandum of Understanding shall become effective upon signature.

(b) Either Party may denounce this Memorandum of Understanding at any time by written notification to the other Party through diplomatic channels. Such denunciation shall become effective six months after the date of receipt by other Party of such notification.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Memorandum of Understanding.

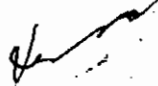
DONE at Bangkok, on this 13th day of July 2005, in duplicate in three authentic texts, each in Thai, Lao and English languages. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

**For the Government
of the Kingdom of Thailand**

**(Mr. Pracha Maleenont)
Minister for Social Development and
Human Security**

**For the Government
of the Lao People's Democratic Republic**

**(Mr. Le Kakanhya)
Acting Minister of Labour and
Social Welfare**